

בשנת 1950 כמה "מטובעים" לכדורגל - ביצחק אבי - הקמבר את קברות הכז של "הפועל" יהוד,

המשחק הראשון בערך גבד הפועל פתח תקוה, ואחר ממשק הרפסק לשעבר בזמן נ היחיד שהיה לבד התפוצץ והיה צורך להביא כדור אחד מפתח תקוה.

מרבן לכולם מה היו התבאנים אז לממשק כדורגל כאשר הכל בעטה בהתבדבות מלאה ובתרומתם של מטובעי הכדורגל.

את פעילותי כמחקן הססקתי כעבור שנתיים ומאז ועד היום עם התסקרות קברות מאד הייתי חבר הבחלה, בזבר, יושב ראש או כל תפקיד אחד שהוטל עלי ע"י חברי באגודה.

להיות עסקן ספורט (ובמיוחד עסקן כדורגל) זאת חורית הייתה מתולה בסיפוק ואכזבות.

במשך פעילותי לאורך דור שלם היה לי הסיפוק העצום להיות יו"ר האגודה כאשר גביע המדינה בכדורגל הובא ליהוד ב- 1982.

הייתי שוטף לא פחות לאכזבות וזמרה שגרמה ירידת הקבוצה לליגה הארצית.

אעשה כל טביכולתי ביהוד עם חברי להחזיר את הקבוצה לליגה הלאומית בהקדם - האפשרי.

אבי הייתי רוצה לסיים דווקא בסיפוק,

יש לי סיפוק מכך שאנו מגדלים דור של ספורטאים מתושבי המקום במספר ענפים טובים והם ממלאים כל הזמן את השורות של הקבוצות הבורות.

יש לי סיפוק מכך שתפקידו החיבורי איבדו פחות מתפקידיהם של מתב"סים, - מועדוני בוער או תבועות בוער אחרות, וההוכחה לכך היא 400 בני הבור שרומים באגודתנו.

ולבסוף, היה לי הכבוד ברוסף לפעילותי הספורטיבית להמנות עם מקימי - "הועד למען החייל" ביהוד במסגרתו הייתי פעיל כ- 10 שנים בתפקיד בזבר.